

viure als pirineus

Viure als Pirineus, 04/05/22

Núria Burgada: “La mestra és una brúixola que activa la curiositat i el coneixement en els alumnes”

Núria Burgada Burón (Cerdanyola del Vallès, 1960). Mestra rural jubilada. Ha treballat durant més de trenta anys a l'Escola Ridolaina de Montellà. Apassionada per la muntanya.

Núria Burgada al pati de l'escola Ridolaina de Montellà, a la Cerdanya / FS

Has treballat de mestra durant més de trenta anys a l'escola Ridolaina de Montellà. Què és per tu l'escola rural?

És aquesta escola petita, arrelada en el seu entorn i que fa comunitat. L'escola rural és el nexa d'unió dels infants, de les famílies, del poble, del seu patrimoni cultural, de la natura... És com una extensió de la família i de la comunitat, és una escola amb una mirada diferent. S'ha de trencar la idea que a l'escola s'hi va a aprendre coneixements acadèmics. L'escola és on els nens i nenes passen d'infants a adolescents i els mestres els acompanyem en el camí que els porta a fer-se adults, potenciant totes les seves intel·ligències i habilitats. L'escola ha de treballar tota la part emocional, cognitiva, relacional i psicomotriu, perquè potencia l'autoestima, la vivència i la consciència del propi cos.

Com és l'aprenentatge amb nens de diferents edats a la mateixa aula?

Crec que totes les escoles haurien de ser rurals. El sistema educatiu és l'únic àmbit on se separen les persones per edats, a la societat no estem agrupats per edats. Com aprenem? Aprenem del contacte, de les emocions, amb els altres. Aprenere amb nens i nenes de diferents edats és molt enriquidor, és molt més fàcil, i fa que els infants tinguin autoestima, que és un dels grans problemes que hi ha. És un procés d'aprenentatge molt motivador per tothom, tant pels alumnes com pels mestres i per la família.

Podem entendre doncs l'escola rural com un espai d'innovació?

Hi ha de tot. També hi ha escoles rurals que intenten imitar les escoles urbanes, sigui per exigències de les famílies o pel que sigui. El fet de ser escola rural no vol dir necessàriament ser escola innovadora i respectuosa, però sí que és cert que a l'escola rural és molt més fàcil portar a terme aquest tipus d'aprenentatge més proper, més adient per cadascú, manipulant, descobrint, emocionant-se i, sobretot, sortint fora de les quatre parets, perquè és a fora precisament on passen les coses.

Com a mestra, què és el més important que has volgut transmetre als teus alumnes?

Vaig venir a la Cerdanya per decisió pròpia, perquè m'agradava la natura i volia viure aquí dalt. Quan vaig arribar a l'escola de Lles, el meu primer destí, em va sorprendre molt que els alumnes que hi havia, tots volien marxar, no els agradava. Jo no m'ho podia creure, com és possible això? La meua lluita ha estat sempre estimar el lloc on eren, fer-los veure i transmetre la importància de tot el que tenien, els seus valors, la bellesa del seu entorn, acompanyar-los a fer-se adults i potenciar tot allò que portaven a dins: les seves intel·ligències i les seves habilitats. Em satisfà veure com molts han marxat a fora i després han tornat, han estat emprenedors i han tirat endavant projectes de tota mena en aquest territori.

La natura és una part molt important en el procés d'aprenentatge. Com la treballaves a l'escola?

L'escola ha d'entendre que som part de la natura i que la natura forma part de nosaltres. Si s'entén que l'aprenentatge es fa, sobretot a les primeres edats, tocant i emocionant-se amb els sentits, s'ha de sortir a fora, t'has d'impregnar de la natura. A l'escola vam fer un partenariat amb el parc natural del Cadí Moixeró i cada setmana sortíem un dia sencer per conèixer tota la Cerdanya, a Prats de Cadí, a Prats d'Aguiló o qualsevol altre indret. Fins i tot, la festa de final de curs la fèiem a Prats d'Aguiló, on dormíem al refugi amb els pares i els nens. Tot això amb la idea de fer sentir que la natura forma part de nosaltres i que l'hem de preservar i cuidar.

I la mestra? Què és una mestra per als seus alumnes?

La mestra és la brúixola que marca el camí, és el referent, la guia que acompanya i ajuda a descobrir. Quan em vaig jubilar, em van regalar una samarreta que expressa amb lletres clares aquesta idea que per mi és una màxima. La mestra és una brúixola que activa la curiositat, el coneixement i la saviesa en els alumnes.

Pati de l'escola Ridolaina de Montellà / FS

Núria Burgada Burón (Cerdanyola del Vallès, 1960). Mestra rural jubilada. Apassionada per la muntanya.